

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Boicov Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 februarie 2020, în cauza penală în privința lui

Boicov Mihail xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.06.2014 - 14.11.2019;

Instanță de apel: 03.12.2019 - 12.02.2020;

Instanță de recurs: 08.07.2020 - 16.12.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 14 noiembrie 2019, Boicov Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

Potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Coreachin Vladimir a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Boicov Mihail în beneficiul lui Coreachin Vladimir suma de 12 045 lei cheltuieli pentru înmormântare, suma de 6 551 lei cheltuieli pentru masa de pomenire și suma de 30 000 lei, cheltuieli pentru prejudiciul moral cauzat de infracțiune, în rest acțiunea civilă a fost respinsă ca nemotivată.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt* că, Boicov Mihail, pe data de 07 februarie 2014, aproximativ la orele 07:50 (organul de urmărire penală n-a stabilit ora precis), aflându-se la volanul automobilului de model Mercedes Sprinter, cu n\i xxx, deplasându-se pe autostradă M-3 (Giurgiulești - Comrat - Chișinău), pe sectorul drumului la 77 km + 500 metri, a încălcat cerințele p.45 sub pct.(2) Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, exprimat prin fapt neîndeplinirea cerințele prezentului Regulament, în cazul în care în vizibilitate apar obstacole - automobilul de model Mercedes Vito, cu xxx, sub conducerea cet. Satalkin Victor, el n-a redus

viteza autovehiculul până să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, ci a ieșit pe banda cu sens opus, și ca rezultat a avut loc tamponarea între autovehiculele susmenționate.

În urma accidentului rutier, pasagerul automobilului cu nr. xxx, Coreachin Nicolai cu leziuni corporale sub formă de trauma contondentă abdomenului, cu deteriorarea intestinului subțire, hemoperitoneum 100 ml. (clinic fractura multieschiloasă închisă a corpului și ramurilor ambelor oase sciatic tulburarea totală a cavității cotiloide din dreapta, a ramurii inferioare și a corpului osului pubian stâng cu deteriorarea peritoneului parietal cu hemoragie retro peritoneală extinsă în cavitatea bazinului mic e culoare roșu-închis, ruj vezicii, hematom celulozei anti veziculare și cavității retro peritoneale; traumă craniu-cerebrală închisă, comoție cerebrală, excoriații în regiunea frontal din stânga (clinic); cicatrice în regiunea rădăcinii nasului, după indiciul pericolului pentru viață se referă la vătămarea GRAVĂ a sănătății, a fost adus la IMSP SR Coi iar la 21 februarie 2014, după ce a fost operat, a decedat în secția de reanimarea IMSP SR Comrat.

La fel, în urma accidentului rutier care a avut loc, pasagerului automobilului Mercedes Vito, Vorobiov Vladimir, care la momentul accidentului rutier la fel era pe bancheta din spate a automobilului dat, au fost cauzate următoarele leziuni corporale: trauma craniu-cerebrală acută, comoție cerebrală; fractura închisă a osului sciatic și a osului pubian cu deplasarea fracturilor cauzate prin acțiunea obiectului dur contondent sau în timpul lovirii de un astfel, puteau să se formeze posibil, în termenul și la circumstanțele menționate în trimitere, care au du vătămarea MEDIE a sănătății.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept*, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Boicov Mihail să fie condamnat în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 3 ani.

În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- prin sentința judecătoreiei Comrat din 14.11.2019, Boicov Mihail a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, adică încălcarea regulilor siguranței circulației de către persoană care a condus mijlocul de transport, ce a dus din imprudență la decesul persoanei, adică inculpatul a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii GRAVE, în urma cărui fapt a survenit consecințe cele mai grave - decesul persoanei;

- în conformitate cu cerințele art.61 Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane;

- prevenția poate fi atinsă prin două căi: a) condamnatul este lipsit de posibilitatea de a comite o nouă infracțiune; b) condamnatul este înspăimântat prin faptul aplicării față de el a pedepsei pentru infracțiunea comisă;

- în mod obiectiv pedeapsa pricinuieste greutate, care de asemenea constituie factor rezistent în comiterea infracțiunilor. Teama de pedeapsă este un mijloc destul de efectiv de corectare juridică și prevenție privată, iar nepedepsirea provoacă infracțiuni;

- de aceea forța de prevenire a pedepsei în mare majoritate depinde de inevitabilitate. Cu cât infracțiunea este urmată de inevitabilitate, cu atât mai efectiv se atinge scopul prevenției generale;

- conținutul infracțiunii urmează să fie asociat cu consecința lui inevitabilă - pedeapsa echitabilă;

- consideră că, aplicarea de către instanța de judecată a art.90 Cod penal, nu corespunde gravității faptei comise, în legătură cu ce partea acuzării de stat insistă asupra faptului, că pentru infracțiunea comisă de inculpatul Boicov Mihail să-i fie numită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în instituție penitenciară de tip deschis, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe termen de 4 ani, fără aplicarea art.90 Cod penal, totodată va fi asigurată atingerea scopului restabilirii echității sociale, corectării și reeducării celui vinovat, precum și al prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni.

3.1. Inculpatul și avocatul acestuia Cojocaru Andrian au contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale au invocat că:

- instanță ilegal l-a condamnat pe Boicov Mihail în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la caz lipsind în acțiunile lui elementele constitutive a infracțiunii și anume latura obiectivă;

- la 07 februarie 2014, Boicov Mihail a ieșit din s. Beșalma în direcția mun. Chișinău cu mijlocul de transport de model Mercedes Sprinter, cu n/î XXX. În care se aflau, Filioglo Svetlana, Filioglo Victor, Capaclî Gheorghî și Capaclî A., ieșind pe drum și-a dat seama, că era ghețuș cu o ceață ușoară, însă vizibilitatea era normală. La ieșire din mun. Comrat, a mers spre stația de alimentare cu benzină "Lukoil", a ieșit din stație pe carosabil și încă odată s-a convins, că era ghețuș groaznic, de aceea circulația a continuat-o cu viteza minimă;

- pe drumul în rampă cu cotitură periculoasă, pentru Bocov Mihail pe stânga, iar pentru mijlocul de transport Mercedes Vito, cu n/î XXX pe dreapta, în timp ce automobilul din față a mers în pantă, a observat, că fă farurile erau stinse, fără a se încadra în cotirea spre dreapta a ieșit pe carosabil, și s-a lovit într-un troian de zăpadă, mijlocul de transport de model Mercedes Vito, cu n/î XXX, a ieșit pe carosabilul, pe care se deplasa automobilul lui Boicov Mihail și a început să se alunece, înaintând cu roțile blocate pe drum în vale, ce era acoperit cu gheață cu întoarcere ulterioară, partea posterioară o depășea pe cea anterioară. Boicov Mihail a micșorat viteza, care și așa era mică și îndată ce a reușit în mod încet să oprească, a primit prima lovitură care s-a dovedit a fi cea mai puternică cu roata posterioară stângă, în colțul drept al automobilului, iar roata stângă a mijlocului de transport de model Mercedes Vito, cu n/î XXX a nimerit în cârligul de pe longeronul din dreapta, lăsând boțitura pe roata posterioară stângă la mijlocul de transport condus de către Satalkin Victor. După prima lovitură el a fost întors și mijlocul de transport Mercedes Vito, cu n/î XXX, l-a tras pe automobilul condus de Boicov

Mihail, după sine și a mai avut loc o lovitură lunecoasă în partea stângă. După aceea, automobil de model Mercedes Vito, cu n/î C LC 118 s-a întors pe drum la 180 de grade și partea lui posterioară a mers înainte și el cu partea laterală a zburat pe acostament;

- prima tamponare între mijlocul de transport a lui Boicov Mihail și mijlocul de transport Mercedes Vito, cu n/î XXX a avut loc pe carosabilul;

- mijlocul de transport a lui Boicov Mihail la momentul lovituri nu se deplasa și se afla pe carosabilul în direcția deplasării, pe carosabilul cu sens opus. Mijlocul de transport a lui Boicov Mihail a fost mutat în faza de aruncare într-o parte, ceea ce a constituit rezultatul forței apărute în urma loviturii mijlocul de transport de model Mercedes Vito, cu n/î C LC 118;

- consideră, că prima instanță eronat a apreciat circumstanțele cauze și eronat a interpretat Regulamentul Circulației Rutiere;

- condamnându-1 pe Boicov Mihail în baza încălcării cerințelor pct.24 sub pct.2 di Regulamentul circulației rutiere și concret în faptul că „fără a îndeplini cerințele prezentului Regulament, în cazul apariției în limitele vizibilității a obstacolului - mijlocului de transport de model Mercedes Vito, cu n/î XXX, sub conducerea cet. Satalchin Victor, nu a micșorat viteza mijlocului său de transport până la oprire, pentru a nu pune sub amenințare siguranța circulației, a ieșit pe carosabilul cu sens opus, în urma căruia fapt a avut loc tamponare între mijloacele de transport menționate;

- prin sentința, instanță de judecată a menționat că mijlocul de transport de model Mercedes Vito, cu n/î XXX, ca "Obstacol", nu știe din ce motive se referă la acest termen dat în dicționarul explicativ și nu la acel care urmează să figureze în documentele de drept ale Republicii Moldova;

- conform Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM cu nr.357 din 13.05.2009, în secțiunea "Dispoziții generale figurează noțiunea clară și exactă a termenului "obstacol" care presupune că „ Este interzisă crearea de restricții pentru circulația vehiculelor sau a pietonilor prin executarea lucrărilor pe drum, depozitarea de materiale ori de obiecte pe carosabilul drumurilor publice sau pe trotuare, fără acordul prealabil al poliției. Nu este considerată producătoare de restricții lăsarea unor materiale sau obiecte pe trotuare în cazul în care, prin aceasta, nu se stânjenește circulația pietonilor”;

- obstacolele producătoare de restricții pentru circulația pe drumurile publice trebuie semnalizate de cei care le creează, cu mijloace de semnalizarea pe drum, conform prescrierilor date de poliție;

- nu se exclude faptul, că în acest sens, procurorul a indicat, că în conformitate cu dicționarul explicativ "obstacol" impediment, ce reține careva acțiuni sau dezvoltarea a ceva, ce stă pe calea realizării a ceva". Tot aici, pentru a reda baza de drept concluziei sale, procurorul falsifică sub punctul 2 din punctul 42 a Regulamentului circulației rutiere, expunându-1 în conținutul său în felul următor: obstacol - obiect imobil pe carosabil (mijloc de transport defectat sau deteriorat, defectul carosabilului, obiecte străine ș.a.) ce nu permit a continua circulația pe această bandă;

- în opinia apelanților, acest fapt certifică, că procurorul nu numai că nu a reușit să studieze chestiunea dată în legislația Moldovenească (explicarea exactă a termenului "Obstacol pentru circulație" ce se dă la articolul 1 din Regulament -

„înlăturarea obstacolelor pentru circulație, apărute pe drumuri auto în urma accidentelor, calamităților naturale și a altor circumstanțe imprevizibile”, adoptată prin HG RM nr. 247 din 03 mai 1996, întru executarea cerințelor Legii RM 509 din 22.06.1995 „Cu privire la drumuri auto”, însă și incorect a citat sub punctul 2 al punctului 42 din Regulamentul circulației rutiere, care în realitate sună în felul următor: în extravilanul localităților conducătorii trebuie să conducă mijloace de transport cât mai aproape de marginea dreaptă a părții carosabile;

- instanța de judecată a căzut de acord cu concluziile procurorului precum că, anume inculpatul Boicov Mihail a provocat situația rutieră periculoasă, încălcând cerințele Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.09.2009 și anume: punctele 1-2 din art.42, ce prevede că, conducătorii trebuie să conducă mijloace de transport cât mai aproape de marginea dreaptă a părții carosabile, ținând cont de lățimea părții carosabile, gabaritele mijloacelor de transport și intervale de siguranță necesare. Conform Regulamentului circulației rutiere punctul 42 sună în felul următor: 1) Determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau/și indicatoarele rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare, 2) Pe drumurile cu circulație dublu sens care au cel puțin două benzi pe direcție, este interzisă intrarea pe banda de circulație destinată sensului opus;

- au afirmat că, inculpatul nu a încălcat punctele 42 și 45 Regulamentului circulației rutiere. Prin nici o expertiză tehnică sau prin alt document constatator nu s-a stabilit, că el se deplasa la momentul tamponării și de asemenea nu a constatat faptul, că Boicov Mihail a ieșit pe carosabil cu sens opus;

- conform normelor Regulamentului circulației rutiere și legislației Republicii Moldova, mijlocul de transport de model Mercedes Vito, cu n/î XXX, ce se deplasa înaintând cu roțile blocate pe carosabilul cu sens opus cu viteza de aproximativ 80-90 km/oră, nicidecum nu poate fi calificată ca "obstacol", ci este sursa de pericol sporit;

- de asemenea au considerat, că prima instanță nu a dat apreciere justă probelor, prezentate în materialele cauzei, iar concluziile instanței sunt arbitrare. Baza probatorie a învinuirii, precum și probele acceptate de instanță ca temei de demonstrare a vinovăției inculpatului Boicov Mihail, nu dovedesc vina lui, referindu-se la prevederile art. art.93 alin.(1) - (2), 99 și 101 alin.(1) - (2) Cod de procedură penală;

- totodată, au indicat că prima instanță a constatat că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se încremeneală și-a găsit confirmare prin declarațiile succesorul părții vătămate Corechin Vladimir și parte vătămată Vorobiov Vladimir, el fiind irelevante, deoarece ultimul dormea, plus la aceasta a semnat o recipisă prin care a declarat că nu are pretenții de ordin material sau moral și refuză să depună acțiunea civilă;

- la fel, consideră că prima instanță nu a dat o apreciere corespunzătoare declarațiilor a martorilor Satalchin V. și a lui Statin I. care au descris realitatea obiectivă;

- critică și modalitatea prin care instanța de judecată a examinat procesele verbale de la fața locui, fotografiile și schema accidentului rutier din 07.02.2014;

- cauza primirii traumelor de către Coreachin Nicolai și Vorobiov Vladimir la accidentul rutier, după versiunea părții apărării, bazată pe declarațiile lui Satalchin Victor și martorilor acestuia (pasagerii mijlocului de transport de model Mercedes Vito, cu n/î C LC), transportați ilegal în calitate de pasageri în portbagajul neechipat pentru aceste scopuri sub conducerea lui Satalchin Victor;

- consideră că, Vorobiov Vladimir nu putea să iasă prin fereastra laterală a automobilului, deoarece la tamponare ar fi avut traumă de la capota automobilului, ar fi zburat prin sticla laterală sau putea să cadă pe banda de circulație când automobilul și-a încetat rotirea după tamponare cu partea posterioară. Dar, întrucât în chiuvetă a intrat cu frânare partea laterală stângă, atunci Vorobiov Vladimir ar fi fost strâns de Coreachin Vladimir, care ședea lângă el și în acest caz nu ar fi căzut pe omăt prin fereastra laterală;

- au afirmat că, nu toate documente au fost examinate de către instanța de judecată și nu au fost cercetate toate probele, de aceea ele nu pot fi acceptate că au demonstrat vinovăției lui Boicov Mihail, ce contravine prevederilor p.9) art.94 Cod de procedură penală;

- în afară de acesta, în opinia apelanților, instanța de judecată a ignorat încălcarea drepturilor inculpatului la etapa urmăririi penale, ce sunt garantate de art.6 din Convenție pentru apărarea drepturilor omului și libertățile fundamentale, ce statuează, că oricărui cetățean i se garantează dreptul la un proces echitabil în termen rezonabil, precum și la egalitatea posibilităților la etapa prejudiciară, inclusiv accesul la probe;

- au considerat, că prima instanță ilegal i-a numit inculpatului pedeapsa penală sub formă de privarea a acestuia de a conduce mijlocul de transport pe o perioadă de 3 ani;

- în sinteza celor invocate au notat că, în procesul penal au fost încălcate grav drepturile inculpatului la un proces echitabil, iar în ședință de judecată nu au fost constatate clar și exact toate circumstanțele ale celor întâmplate la 07.02.2014. Materialele cauzei penale lasă sub întrebare multe detalii ale accidentului, iar toate dubiile urmează să fie interpretate în favoarea celui vinovat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 februarie 2020, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, analizând probele cercetate a ajuns la concluzia că prima instanță a dat apreciere justă probelor administrate și prezentate de către părți și întemeiat a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.art.93, 99 și 101 Cod de procedură penală, la cercetarea raportului de expertiză judiciară nr.1099 din 27.10.2016, procesului verbal de audiere a martorului Vorobiov Vladimir în ședința de judecată din 13.04.2017, procesului verbal de audiere a succesorului în drepturi al pății vătămate Coreachin Vladimir în ședința de judecată din 13.04.2017, fotografiilor de la locul accidentului rutier, procesului verbal de audierea martorului Filioglo Victor în ședința de judecată din 21.11.2017, procesului verbal de audiere a martorului Satalchin Victor în ședința de judecată din 23.11.2017, procesului verbal de audiere a martorului Cojocarui Vladimir în ședința de judecată din 23.11.2017, procesului verbal de audiere a martorului

Saghin Ilia în ședința de judecată din 05.04.2018, procesului verbal de audiere a martorului Chiseeva Oxana în ședința de judecată din 21.06.2018, procesului verbal de audiere a expertului Cravcenco Victor în ședința de judecată din 29.11.2018, procesului verbal de audiere a specialistului Topal Carolina în ședința de judecată din 29.11.2018, procesului verbal de audiere a martorului Capaci Gheorghi în ședința de judecată din 05.09.2019, procesului verbal de audiere a inculpatului Boicov Mihail în ședința de judecată din 05.09.2019.

Instanța de apel a menționat că, indiferent de volumul și conținutul cererii de apel, depusă de către inculpat și apărătorul acestuia, în cea mai mare parte se conține aprecierea subiectivă a probelor cauzei și circumstanțele accidentului de circulație rutieră, în comiterea căruia a fost recunoscut vinovat inculpatul Boicov Mihail.

După cum rezultă din conținutul cererii de apel, partea apărării nu este de acord cu sentința primei instanțe referitor la vinovăția lui Boicov Mihail în comiterea infracțiunii ce i se incriminează, deoarece consideră, că în acțiunile inculpatului, lipsește latura obiectivă a infracțiunii, prevăzută la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, că instanța eronat a apreciat circumstanțele cauzei și eronat a interpretat Regulamentul circulației rutiere, nu a dat apreciere corectă probelor, prezentate în materialele cauzei.

Însă, cele menționate de către apelanți nu pot fi luate în considerație, deoarece din probele care au fost cercetate în instanța de apel reiese, că în acțiunile inculpatului este prezentă latura obiectivă, deoarece anume inculpatul a încălcat cerințele p. 45 p (2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului cu nr. 357 din 13.05.2009, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Aceste încălcări s-au exprimat prin faptul, că anume inculpatul Boicov Mihail, fără careva dubii la instanța de apel, în cazul în care în limita vizibilității apare obstacol - mijlocul de transport Mercedes Vito, cu n/î XXX, sub conducerea cet. Satalchin Victor, nu a micșorat viteza mijlocului său de transport până la oprire, pentru a nu pune sub amenințare siguranța circulației, ci a ieșit pe carosabil cu sens opus, în rezultatul cărui fapt a avut loc tamponare între mijlocul de transport de model Mercedes Vito, cu n/î XXX și mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter” n/î XXX.

Instanța de apel a fost de acord cu concluzia primei instanțe, că inculpatul Boicov Mihail, fiind conducătorul mijlocului de transport de model Mercedes Sprinter, nu a întreprins măsurile convenite pentru a opri mijlocul său de transport, după cum prescrie Regulamentul circulației rutiere în situația apărută, ci a încercat să ocolească obstacolul din drum sub formă mijlocului de transport Mercedes Vito și în așa mod să evite eventuala tamponare a mijloacelor de transport menționate, prin ieșire pe banda de circulație a mijloacelor de transport, care veneau cu sens opus, ceea ce este inadmisibil.

Instanța de apel a notat că, argumentul apelanților precum, că prima instanță eronat s-a referit la definirea noțiunii de "obstacol", dată în dicționarul explicativ „Ojegov” și nu în acel, care trebuie să figureze în documente juridice a Republicii Moldova, este unul nefondat. Deoarece lipsa noțiunii de „obstacol” în Regulamentul circulației rutiere sau în alt act legislativ nu înseamnă lipsa dreptului

instanței de judecată de a aprecia una sau altă situație ca obstacol în conformitate cu acea normă de drept, în care se conține termenul vizat.

În cadrul acestei cauze penale, inculpatul a încălcat p.45 alin.(2) din Regulamentul circulației rutiere, astfel în cazul apariției obstacolului, mijlocul de transport de model Mercedes-Vito sub conducerea lui Satalchin Victor nu a micșorat viteza până la oprire și a ieșit pe carosabil cu sens opus.

De asemenea, instanța de apel a fost de acord cu concluzia primei instanțe de judecată precum că, declarațiile date de inculpatul Boicov Mihail în ședința de judecată, prin care el nu se consideră vinovat în încălcarea Regulilor de circulație rutieră, nu pot apreciate ca veridice, deoarece contravin materialelor cauzei penale și se combat prin probele cercetate în instanța de apel.

Astfel, în rezultatul examinării cauze penale, analizând probele den cauza penale, instanța de apel a concluzionat, că anume inculpatul Boicov Mihail a provocat situația rutieră periculoasă, încălcând cerințele Regulamentului circulației rutiere, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.09.2009, și anume: punctele 1 și 2 al art.42 și art.45 punctul 2 din Regulamentul circulației rutiere.

Totodată, instanța de apel a subliniat că, inculpatul nu a prezentat nici în prima instanță, nici în instanța apel careva date de fapt, ce pun sub îndoială, ori exclud declarațiile succesului în drepturi al părții vătămate, martorilor și alte probe ale învinuirii, care sunt în dosar.

Instanța de apel nu a putut lua în considerație argumentele apelanților precum că, la întocmirea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 07.02.2014 colaboratorii IP Comrat a încălcat prevederile art.art.260 și 261 Cod de procedură penală. Fiindcă în conformitate cu art.260 alin.(4) Cod de procedură penală, procesul-verbal se citește tuturor persoanelor care au participat la efectuarea acțiunii de urmărire penală explicându-li-se, totodată, că au dreptul de a face obiecții, iar acestea urmează să fie consemnate în procesul-verbal. Însă în cazul dat, după cum rezultă din proces-verbal de cercetare la fața locului din 07.02.2014, nu au parvenit careva cereri și observații din partea participanților.

În alt context, instanța de apel a apreciat critic și alegațiile apelanților precum, că Vorobiov Vladimir împreună cu Coreachin Nicolai au fost transportați în portbagajul mijlocului de transport de model Mercedes Vito și traumele a lui Vorobiov Vladimir au fost primite din cauza obiectelor nefixate în portbagaj în urma loviturii acestui automobil în troienele de zăpadă, deoarece aceasta este doar o presupunere a apelanților și nu sunt consolidate prin careva probe.

Argumentul apelanților precum, că în cadrul urmăririi penale au fost multiple încălcări, nu au fost luate în considerație de către instanța de apel, deoarece în timpul laurii cunoștinței cu materialele cauzei penale, partea apărării nu a declarat despre careva încălcări în prevederile legale, din care motive nu sau găsit temeiuri pentru a recunoaște nulitate actelor procesuale în conformitate cu prevederile art.251 alin.(4) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Boicov Mihail în comiterea infracțiunii comise este o forma de apărare a lui și încercarea de a evita răspundere penală, deoarece probele reflectate mai sus dovedesc vinovăția acestuia în comiterea faptei, ce i se incriminează baza art.264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Cu referire la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului

instanța de apel cu referire la prevederile art.art.8, 10, 61, 65, 70, 72, 75-77 Cod penal a statuat că prima instanță a aplicat corect prevederile acestor nome în raport cu personalitate inculpatului Boicov Mihail și a fost îndrept să suspende condiționat executarea pedepsei penale în temeiul art.90 Cod penal.

5. Inculpatul a contestat cu recurs decizia adoptată, solicitând casarea acesteia.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (pct.3 din prezenta decizie), suplimentar a indicat că:

- în decizia contestată, instanța de apel a menționat că temei de casare este necorespunderea concluziilor instanțelor de judecată, expuse în sentința de condamnare cu circumstanțele de fapt ale cauzei penale, astfel recurentul specificând că de și a fost menționată această prevedere legală instanța de apel nu a verificat sub toate aspectele circumstanțele substanțiale care era în stare să influențeze decizia adoptată;

- la fel, consideră că au fost încălcate esențial prevederile codului de procedură penală la examinarea cauzei penale;

- faptul nevinovăției sale în acest accident rutier este confirmat prin concluzia instanței de apel de la pag.60, în care a fost notat că este de acord cu argumentul apărării că Satalkin Victor prin acțiuni iresponsabile a creat o situație periculoasă pentru siguranța traficului rutier;

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de inculpat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul reține că, din conținutul recursului inculpatul nu invocă vreun temei de drept prevăzut la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă criticele acestuia se cuprind în pct.6) al normei menționate, care prevede, că hotărârile

instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului Boicov Mihail, acestea fiind apreciate greșit, eronat menținând sentința de condamnarea a acestuia.

Raportând norma de drept citată la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că acest temei nu-și găsește confirmare în speța dedusă judecării.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând menținerea sentinței, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării lor.

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului că, instanțele de fond la adoptarea hotărârii de condamnare s-au bazat în exclusivitate pe probele acușării, care nu coroborează cu celelalte probe, deoarece acesta reprezintă poziția subiectivă a inculpatului.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art.101 alin.(2) Cod de procedură penal, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Astfel, competența de apreciere a probelor în instanța de judecată îi revine judecătorului.

De asemenea, Colegiul penal apreciază drept declarativ argumentul recurentului precum că au fost încălcate esențial prevederile codului de procedură penală la examinarea cauzei penale, însă ne fiind adusă vreun argument plauzibil în susținerea acestei poziție, doar fiind motivat sub aspectul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, care nu sau adevărit la examinarea recursului declarat.

Mai mult, Colegiul penal nu poate reține nici argumentele inculpatului precum că, nevinovăția sa în acest accident este confirmat prin concluzia instanței de apel de la pag.60, în care a fost notat că este de acord cu argumentul apărării că Satakin Victor prin acțiuni iresponsabile a creat o situație periculoasă pentru siguranța traficului rutier, de vreme ce, aceasta este o formă aleasă de inculpat de a înțelege și interpreta concluziile instanței de apel, încercând în așa fel de a evita răspundea penală.

În continuare Colegiul penal accentuează că potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluție dată de instanțele de fond, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs România din 16 februarie 2010, statuează că art.6 §1 din

CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, se reține că motivele invocate în recursurile de pe rol, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4. din decizie).

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent în recursul declarat, ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și motivată corect, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Boicov Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 februarie 2020, în cauza penală în privința lui *Boicov Mihail xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 ianuarie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena